

На думку Я. Джорстад, лідерство не входить в систему життєвих цінностей багатьох жінок. Звідси думка, що жінки-лідери програють лідерам-чоловікам в ефективності керівництва, так як мають меншу владу, вплив і ресурси. Однак, як зазначали Маккобі і Джеклін, при більш тривалому спілкуванні жінки вирівнювалися з чоловіками по лідерству [2].

Хороший начальник - це людина безпристрасна, розумна, холоднокровна. Всі ці прекрасні якості мають мало спільного з жіночою поведінкою: емоційною, спонтанною, непередбачуваною [1].

Жінки-керівниці емоційні, навіть якщо намагаються це приховати. У цьому специфіка жіночого стилю. Від шефа чоловічої статі практично неможливо почути фразу: «Ми зробимо так, як мені підказує інтуїція». Жінка завжди зважає на свої почуття. І - що дивно - нерідко приймає успішні рішення [2].

Жінки частіше керуються критеріями «подобається – не подобається», а не «корисно - не корисно». У колективах, очолюваних жінками, завжди більше улюбленців - нелюбленців, пліток, підсиджувань, невмотивованих підвищень і звільнень. Роботу своїх співробітників жінки теж оцінюють не за обсягом виручки або рейтингом ділової активності, а як підкажуть темперамент і серце. Також, у жінок є схильність ставитися до своїх підлеглих як до дітей [3].

Жінки, які мають якостями лідера, зазвичай погоджуються ризикувати і часто стають переможцями. Хоча жінки бояться процвітати в справі або політиці, тому що підозрюють негативну оцінку з боку близьких чи далеких чоловіків [1].

Страх перед лідерством спостерігається не тільки у дорослих жінок, що може визначатися особливостями життєвого досвіду, а й у здібних, обдарованих дівчаток.

Причина криється в невпевненості жінок в собі і низькій самооцінці, доповненої відсутністю необхідного професійного честолюбства [3].

Отже, жінкою-керівником, може стати не кожна представниця прекрасної статі. Для цього потрібні сили, визначений склад характеру, цілеспрямованість, і багато інших якостей, які необхідні, щоб перемогти в жорстокому світі бізнесу. Комусь ці якості дістаються від природи, комусь доводиться виховувати їх у собі, а комусь вони і зовсім не потрібні, тому що мета таких жінок це сім'я, дім, рідні та близькі. У кожної жінки є вибір.

Список використаних джерел

1. Бендас Т. В. Психологія лідерства: навч. посібник. СПб.: Пітер, 2009
2. Боброва Л. Ю. Акмеологічні чинники розвитку професійного самовідносини жінки-керівника
3. Елізабет О'Лірі Лідерство: що потрібно знати керівнику. 10-хвилинний тренінг для менеджера / Пер. з англ. М., 2004. 192 с.

Науковий керівник: *Сременко Л.В., к.психол.н., ст.викладач кафедри суспільно-гуманітарних наук, Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного.*

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ НООСФЕРНОЇ КОНЦЕПЦІЇ В. ВЕРНАДСЬКОГО

Шликов Є.С., shlykov.egor2015@gmail.com

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Сучасна цивілізація зіткнулась з серйозними проблемами, які показали реальну загрозу біосфері планети і людському суспільству. У зв'язку з цим виникла необхідність розробки нової політики та стратегії, яка б дозволила вирішити ці глобальні проблеми сучасності, запобігти погіршенню якості навколишнього середовища, забезпечити не тільки теперішнє,

але і майбутнє суспільство ресурсами, необхідними для задоволення його потреб [2, с. 107]. Саме на цьому ґрунті оформилась концепція сталого розвитку суспільства, основоположником якої можна вважати В. Вернадського, який висунув поняття «сталого соціального стану суспільства на основі ноосфери».

Сутність вчення В. Вернадського про ноосферу полягає в обов'язковій узгодженості економічного, екологічного та людського розвитку таким чином, щоб від покоління до покоління не зменшувались якість і безпека життя людей, не погіршувався стан навколишнього середовища, і відбувався соціальний прогрес, який визнає потреби кожної людини [1, с. 68]. Основну увагу вченій зосереджує на проблемах взаємодії суспільства і природи та можливих наслідках такої взаємодії для всього живого. На жаль, безмежні можливості людського розвитку використані і використовуються в технізації суспільства, але не в розумному співіснуванні з природою. У цьому контексті значно зростає роль науки та наукового світогляду у розв'язанні глобальних загальнолюдських проблем і конкретних соціально-економічних завдань, що постійно виникають у суспільстві. Людина повинна будувати свої відносини з природою тільки на науковій основі, щоб передбачити наслідки цієї діяльності й регулювати їх, не завдаючи шкоди природі, не порушуючи її внутрішньої рівноваги та гармонії взаємовідносин із суспільством. Це вимагає глибоких знань об'єкта дослідження, виявлення закономірностей і тенденцій змін, що постійно відбуваються під впливом численних природно-географічних, соціально-економічних, суспільно-організаційних чинників, адекватного застосування наукових методів дослідження. Основними принципами наукового пошуку повинні бути осмисленість дій та об'єктивний науковий аналіз, обачність і обґрунтованість наукових передбачень, на цій основі суворе регулювання практичної діяльності. З таких умов наука може стати, за визначенням В. Вернадського, «новою матеріальною силою перетворення людського суспільства» [1, с. 256].

Звичайно, сучасний етап розвитку суспільства ще не є ноосферним (справді розумним), але ми вже сьогодні повинні усвідомлювати, що сталий розвиток не можливий без реального просування людства до ноосфери. Перехід до сталого розвитку усвідомили вже багато країн світу. Україна проголосила ідеологію сталого розвитку державною стратегією на ХХІ ст. Однак, відсутність поступу у формуванні національної концепції сталого розвитку та відповідної законодавчої бази віддаляє нашу державу від світового курсу переходу на шлях сталого розвитку. Така ситуація обумовлює необхідність відповідного теоретичного забезпечення для реалізації окресленої стратегії.

Список використаних джерел

1. Вернадський В. І. Вибрані праці. К. : Наук. думка, 2005. 299 с.
2. Ісакова О.І. Роль філософії в осмисленні глобальних проблем сучасності. *Key issues of education and sciences: development prospects for ukraine and poland*. Volume 3. Stalowa Wola, Republic of Poland. 2018. С. 107 – 110.

Науковий керівник: Поправко О. В., к. філос. н., доцент кафедри суспільно-гуманітарних наук, Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного